31992R0881

9.4.1992 ОФИЦИАЛЕН ВЕСТНИК НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ L 95/1

РЕГЛАМЕНТ (ЕИО) № 881/92 НА СЪВЕТА
от 26 март 1992 година
относно достъпа до пазара при автомобилен превоз на товари в рамките на Общността до или от територията на държава-членка или при преминаване през територията на една или повече държави-членки

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската икономическа общност, и по-специално член 75 от него,

като взе предвид предложението на Комисията (1),

като взе предвид становището на Европейския парламент (2),

като взе предвид становището на Икономическия и социален комитет (3),

като има предвид, че създаването на обща транспортна политика включва, *inter alia*, разработването на общи правила по отношение на достъпа до пазара на международния автомобилен превоз на товари на територията на Общността; като се има предвид, че тези правила трябва да бъдат разработени по начин, който да допринася за постигането на вътрешен транспортен пазар;

като има предвид, че този общ режим за достъп до пазара включва също предоставяне на свобода за извършване на услуги чрез премахване на всички ограничения, наложени на доставчика на услуги предвид на неговата националност или на факта, че той е установен в друга държава-членка, а не в тази, в която ще бъде предоставена услугата;

като има предвид, че по отношение на превоза от една държава-членка в държава, която не е членка, и обратно, прилагането на свободата за извършване на услуги при пътуване на територията на държавата-членка, където се извършва товаренето или разтоварването, се отлага до постигането или изменението на подходящи споразумения със съответните държави, които не са членки, с цел да се гарантира спазването на принципа за недискриминация и равни условия за конкуренция между превозвачите на Общността;

като има предвид, че след решението на Съда на Европейските общности от 22 май 1985 г. по дело 13/83 (4) и приетите на 28 и 29 юни 1985 заключения от Европейския съвет по съобщението на Комисията относно завършването на вътрешния пазар, на 21 юни 1988 г. Съветът прие Регламент (ЕИО) № 1841/88 (5) за изменение на Регламент (ЕИО) № 3164/76 за достъпа до пазара на международния превоз на товари с автомобилен транспорт (6);

като има предвид, че съгласно включения с Регламент (ЕИО) № 1841/88 от 1 януари 1993 г. член 4*a* на Регламент (ЕИО) № 3164/76, квотите на Общността, двустранните квоти между държавите-членки и квотите за транзитен превоз до или от държави, които не са членки, ще бъдат премахнати за споменатите в този член видове превоз и ще бъде въведен режим за достъп до пазара без количествени ограничения на базата на количествени критерии, на които трябва да отговарят превозвачите;

като се има предвид, че тези количествени критерии са посочени главно в Директива 74/561/ЕИО на Съвета от 12 ноември 1974 г. за достъп до професията на автомобилен превозвач при национални и международни транспортни операции с последните изменения, направени с Директива 89/483/ЕИО на Съвета от 21 юни 1989 г. (7);

като има предвид, че в съответствие с включения с Регламент (ЕИО) № 1841/88 член 4б на Регламент (ЕИО) № 3164/76, Съветът трябва да приеме необходимите за прилагане на гореспоменатия член 4*a* мерки;

като има предвид, че във връзка с правилата за прилагане на условията за достъп, международният превоз на товари трябва да бъде обвързан с притежаването на разрешително на Общността за транспорт без квоти;

(1) ОВ C 238, 13.9.1991 г. стр. 2.
(2) ОВ C 39, 17.2.1992 г.
(3) ОВ C 40, 17 2. 1992 г. стр. 15.
(4) Сборник практика на Съда на ЕО ECR 1985, стр. 1513.
(5) ОВ L 163, 30.6.1988 г., стр. 1.
(6) ОВ L 357, 29.12.1976 г., стр. 1. Регламент, последно изменен с Регламент (ЕИО) № 3914/90 (ОВ L 375, 31.12.1990 г., стр. 7).
(7) ОВ L 308, 19.11.1974 г., стр. 1. Директива, последно изменена с Регламент (ЕИО) № 3572/90 (ОВ L 353, 17.12.1990 г., стр. 12).

като има предвид, че съгласно Първа директива на Съвета от 23 юли 1962 г. за създаване на общи правила за определени видове превоз на товари с автомобилен транспорт между държавите-членки [1], някои видове превоз са освободени от системата на квоти и разрешителни за превоз; като се има предвид, че в рамките на въведената с този регламент нова организация на пазара, по отношение на някои от тези видове транспорт предвид на тяхната специфика, трябва да се поддържа система на освобождаване от разрешителни на Общността или от всеки друг вид разрешителни за превоз;

като има предвид, че трябва да се определят условията за издаване или отнемане на разрешителни и видовете превоз, за които те се отнасят, сроковете, за които важат и подробните правила за тяхното използване,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

1. Този регламент се отнася за международния превоз на товари с автомобилен транспорт за сметка на отсрещната страна или срещу възнаграждение за пътувания в рамките на територията на Общността.

2. В случай на превоз от държава-членка до страна, която не е членка, и обратно, този регламент се прилага по отношение на тази част от пътуването, която се извършва на територията на държавата-членка, където е извършено товаренето или разтоварването, след като бъде сключено съответното споразумение между Общността и съответната държава, която не е членка.

3. До сключването на споразумения между Общността и съответните държави, които не са членки, този регламент няма да засяга:

— разпоредби, свързани с посочения в параграф 2 превоз, които са включени в двустранни споразумения между държавите-членки и тези страни, които не са членки. Държавите-членки, обаче, трябва да се стремят да адаптират тези споразумения с цел да гарантират спазването на принципа на недискриминация между превозвачите на Общността,

— разпоредби, свързани с посочения в параграф 2 превоз, които са включени в двустранни споразумения между държавите-членки, които по силата на двустранни разрешителни или споразумения за либерализация позволяват да се извършва товарене и разтоварване в държава-членка на превозвачи, които не са установени в тази държава.

Член 2

По смисъла на този регламент:

— *превозно средство* означава моторно превозно средство, което е регистрирано в държава-членка, или съчленена съвкупност от превозни средства, поне моторното превозно средство от които е регистрирано в държава-членка и които се използват изключително за превоз на товари,

— *международен превоз* означава:

  — пътуване, което се извършва от превозно средство, чиито място на отпътуване и място на пристигане са в две различни държави-членки, със или без транзитно преминаване през една или повече държави-членки или държави, които не са членки,

  — пътуване, което се извършва от превозно средство от държава-членка до държава, която не е членка, или обратно, със или без транзитно преминаване през една или повече държави-членки и държави, които не са членки,

  — пътуване, което се извършва от превозно средство между държави, които не са членки, с транзитно преминаване през територията на една или повече държави-членки,

  — пътуване без товар във връзка с такъв превоз.

Член 3

1. Международен превоз се извършва с разрешително на Общността.

2. Разрешителното на Общността се издава от държава-членка в съответствие с членове 5 и 7 на всеки превозвач на товари с автомобилен транспорт за сметка на отсрещната страна или срещу възнаграждение, който:

— е установен в държава-членка, наричана по-долу „държава-членка по установяване“, в съответствие със законите на тази държава-членка,

— има право в тази държава-членка да извършва международен превоз на товари с автомобилен транспорт в съответствие със законите на Общността и на тази държава по отношение на достъпа до професията на автомобилен превозвач.

Член 4

Посоченото в член 3 разрешително на Общността замества документа, издаден от компетентните органи на държавата-членка по установяване, където съществува такъв документ, в уверение на това, че превозвачът е получил достъп до пазара на международния автомобилен превоз на товари.

За превоз, който попада в приложното поле на този регламент, то замества както разрешителните на Общността, така и разменените между държавите-членки двустранни разрешителни, които са необходими до влизане в сила на този регламент.

Член 5

1. Посоченото в член 3 разрешително на Общността се издава от компетентните органи на държавата-членка по установяване.

2. Държавите-членки издават на притежателя оригинал на разрешителното на Общността, който се съхранява от предприятието-превозвач и заверени копия, чийто брой съответства на броя на превозните средства, с които разполага притежателят на разрешителното на Общността, независимо дали те са изцяло негова собственост или, например, са закупени на изплащане, или са обект на договори за наем или лизинг.

[1] ОВ L 70, 6.8.1962, стр. 2005/62, директива, последно изменена с Директива 84/647/ЕИО (ОВ L 335, 22.12.1984 г. стр. 72).

3. Разрешителното на Общността трябва да съответства на дадения в приложение I образец, където са посочени и условията за неговото използване.

4. Разрешителното на Общността се издава на името на превозвача, който няма право да го прехвърля на трета страна. Заверен препис се държи в превозното средство и се представя при поискване от оторизиран инспектор.

Член 6

Разрешителното на Общността се издава за срок от пет години и може да бъде подновявано.

Член 7

При подаване на молба за разрешително на Общността, в срок до пет години след неговото издаване, а впоследствие поне на всеки пет години, компетентните органи на държавата-членка по установяване удостоверяват, дали превозвачът отговаря или дали продължава да отговаря на условията по член 3, параграф 2.

Член 8

1. Ако условията по член 3, параграф 2 не са изпълнени, компетентните органи на държавата-членка по установяване отхвърлят молбата за издаване или подновяване на разрешително на Общността чрез аргументирано решение.

2. Компетентните органи отнемат разрешително на Общността, ако неговият притежател:

— вече не отговаря на условията по член 3, параграф 2,

— предоставил е невярна информация по отношение на данните, които са необходими за издаване на разрешително на Общността.

3. В случай на сериозни нарушения или на поредица от дребни нарушения на наредбите за превоз, компетентните органи на държавата-членка, в която е установен превозвачът, който е извършил такива нарушения, могат също да отнемат временно или частично заверените преписи на разрешителното на Общността.

Тези санкции се определят според това, доколко сериозни са извършените от притежателя на разрешителното на Общността нарушения, като се отчита общият брой на притежаваните от него заверени преписи, свързани с международен превоз.

Член 9

Държавите-членки гарантират, че кандидатът или притежателят на разрешително на Общността е в състояние да обжалва всяко решение на компетентните органи на държавата-членка по установяване при отказ или отнемане на разрешително.

Член 10

Всяка година в срок до 31 януари държавите-членки информират Комисията за броя на превозвачите, които притежават разрешителни на Общността към 31 декември на предходната година и за броя на заверените копия, които отговарят на превозните средства в обращение към тази дата.

Член 11

1. Държавите-членки си оказват взаимна помощ за осигуряване на прилагането и контрола върху изпълнението на този регламент.

2. Когато компетентните органи на една държава-членка забележат нарушение на този регламент от превозвач от друга държава-членка, държавата-членка, на територията на която е установено нарушението, информира компетентните органи на държавата-членка, в която е установен превозвачът, и могат да поискат от компетентните органи на държавата-членка по установяване да наложи санкции в съответствие с този регламент.

3. В случай на сериозно нарушение или на поредица от дребни нарушения на наредбите за превоз, компетентните органи на държавата-членка, в която е установен превозвачът, проучват начините на прилагане на предвидените в член 8, параграф 3 санкции и информират за своето решение компетентните органи на държавата-членка, в която са установени нарушенията.

Член 12

Отменят се:

— Регламент (ЕИО) № 3164/76 на Съвета,

— член 4 от Директива 75/130/ЕИО на Съвета от 17 февруари 1975 г. за установяване на общи правила за определени видове комбиниран превоз на товари между държавите-членки ([1]),

— Директива 65/269/ЕИО на Съвета от 13 май 1965 г. относно стандартизацията на определени правила, свързани с разрешителни за превоз на товари с автомобилен транспорт между държавите-членки ([2]),

— Решение 80/48/ЕИО на Съвета от 20 декември 1979 г. за коригиране на капацитета за превоз на товари с автомобилен транспорт между държавите-членки за сметка на отсрещната страна или срещу възнаграждение ([3]).

Член 13

Първата директива на Съвета от 23 юли 1962 г. се изменя, както следва:

1. Заглавието се заменя с „Първа директива на Съвета от 23 юли 1962 г. за установяване на общи правила за определени видове автомобилен превоз на товари“;

([1]) ОВ L 48, 22.2.1975 г., стр. 31. Директива, последно изменена с Директива 91/224/ЕИО (ОВ L 103, 23.4.1991, стр. 1).

([2]) ОВ 88, 24.5.1965 г., стр. 1469/65. Директива, последно изменена с Директива 85/505/ЕИО (ОВ L 309, 21.11.1985, стр. 27).

([3]) ОВ L 18, 24.1.1980 г., стр. 21.

2. Член 1 се заменя със:

„*Член 1*

1. Съгласно посочените в параграф 2 условия, държавите-членки либерализират посочените в приложението видове международен автомобилен превоз на товари за сметка на отсрещната страна или срещу възнаграждение и за своя сметка, когато този превоз се извършва до, от или транзитно през тяхната територия.

2. Посочените в приложението видове превоз или пътувания без товар във връзка с превоза се освобождават от разрешително на Общността, както и от всички други разрешителни за превоз.“

3. Приложение II се заличава, а текстът на приложение I се заменя с текста на приложение II към настоящия регламент.

Член 14

Държавите-членки информират Комисията за мерките, които вземат за изпълнение на настоящия регламент.

Член 15

Настоящият регламент влиза в сила в деня след публикуването му в *Официален вестник на Европейските общности*.

Той се прилага от 1 януари 1993 г.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Брюксел на 26 март 1992 година.

За Съвета

Председател

Joaquim FERREIRA DO AMARAL

ПРИЛОЖЕНИЕ I

„ПРИЛОЖЕНИЕ

ЕВРОПЕЙСКА ИКОНОМИЧЕСКА ОБЩНОСТ

(a)

(Синя карта — DIN A4)

(Първа страница на разрешителното)

(Текст на официалния език (един от официалните езици) на държавата-членка, която издава разрешителното)

Държава, която издава разрешителното Отличителен знак (1)	Име на компетентния орган или структура

РАЗРЕШИТЕЛНО № ° .....

за международен автомобилен превоз на товари за сметка на отсрещната страна или срещу възнаграждение

Настоящото разрешително дава право (2) .....

.....

.....

.....

да се извършва международен автомобилен превоз на товари за сметка на отсрещната страна или срещу възнаграждение по всеки маршрут, за пътувания или част от пътувания, които се извършват за сметка на отсрещната страна или срещу възнаграждение на територията на Общността така, както е предвидено в Регламент (ЕИО) № ° 881/92 на Съвета от 26 март 1992 г. и в съответствие с общите разпоредби на това разрешително.

Забележки:

.....

.....

.....

.....

Настоящото разрешително важи от ..... до .....

Издадено в ....., на .....

.....

(3)

(1) Отличителните знаци са: (B) Белгия, (DK) Дания, (D) Германия, (GR) Гърция, (ES) Испания, (F) Франция, (IRL) Ирландия, (I) Италия, (L) Люксембург, (NL) Нидерландия, (P) Португалия, (UK) Обединено кралство.

(2) Име или фирма и пълен адрес на превозвача.

(3) Подпис и печат на издаващите компетентни власти или органи.

(б)

(ВТОРА СТРАНИЦА НА РАЗРЕШИТЕЛНОТО)

(Текст на официалния език (един от официалните езици) на държавата-членка, която издава разрешителното)

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Това разрешително се издава в съответствие с Регламент (ЕИО) N° 881/92 на Съвета от 26 март 1992 г. за достъп до пазара на автомобилен превоз на товари вътре в Общността, до или от територията на държава-членка или преминаващ през територията на една или повече държави-членки [1].

То дава право на притежателя да участва в международния автомобилен превоз на товари за сметка на отсрещната страна или срещу възнаграждение по всеки маршрут за пътувания или части от пътувания, които се извършват на територията на Общността, и където това е целесъобразно, при посочените по-долу условия:

— когато точката на отпътуване и точката на пристигане се намират в две различни държави-членки, без или с транзитно преминаване през една или повече държави-членки или държави, които не са членки,

— от една държава-членка до държава, която не е членка, или обратно, със или без транзитно преминаване през една или повече държави-членки или държави, които не са членки,

— между държави, които не са членки, с транзитно преминаване през територията на една или повече държави-членки,

и за пътувания без товар във връзка с такъв превоз.

При превоз от една държава-членка до държава, която не е членка, или обратно, това разрешително важи за онази част от пътуването, която се извършва на територията на държавата-членка, където е извършено товаренето или разтоварването, след като бъде сключено необходимото споразумение между Общността и съответната държава, която не е членка, в съответствие с Регламент (ЕИО) № 881/92.

Разрешителното се издава лично на притежателя и не може да бъде прехвърляно.

То може да бъде отнемано от компетентния орган на държавата-членка, която го е издала, в случай, че превозвачът:

— не е спазил всички условия за използване на разрешителното,

— предоставил е невярна информация по отношение на необходимите за издаване или удължаване на разрешителното данни.

Оригиналът на разрешителното се съхранява от предприятието-превозвач.

Заверено копие на разрешителното се държи в превозното средство [2]. При комбинираните превозни средства то трябва да придружава моторното превозно средство. То покрива комбинираното превозно средство дори ако ремаркето или полуремаркето няма регистрация или разрешително за ползване на пътищата на името на притежателя на разрешителното, или ако има регистрация или разрешително за ползване на пътищата в друга държава-членка.

Разрешителното се представя при поискване от упълномощен инспектор.

На територията на всяка държава-членка притежателят трябва да спазва законите, подзаконовите и административните актове, които са в сила в тази държава, в частност тези, свързани с транспорта и движението по пътищата.

[1] ОВ L 95, 9.4.1992 г., стр. 1.

[2] „Превозно средство“ означава моторно превзно средство, регистрирано в държава-членка, или комбинация от две превозни средства, от които поне моторното превзно средство е регистрирано в държава-членка, и което се използва предимно за превоз на товари.“

ПРИЛОЖЕНИЕ II

„ПРИЛОЖЕНИЕ

Видове превоз, които се освобождават от разрешителни на Общността и от всички други разрешителни за превоз

1. Превоз на поща като обществена услуга.

2. Превоз на превозни средства, претърпели повреда или авария.

3. Превоз на товари с моторни превозни средства, чието разрешено товарно тегло, включително това на ремаркетата, не надхвърля шест тона или чийто разрешен полезен товар, включително този на ремаркетата, не надхвърля 3.5 тона.

4. Превоз на товари с моторни превозни средства, при който са изпълнени следните условия:

   а) превозваните товари трябва да са собственост на предприятието или да са продадени, купени, отдадени под наем или взети под наем, произведени, екстрахирани, обработени или ремонтирани от предприятието;

   б) целта на пътуването да бъде превоз на товарите до или от предприятието или тяхното преместване вътре в предприятието или извън него за негови собствени нужди;

   в) използваните за такъв превоз моторни превозни средства да са управлявани от служители на предприятието;

   г) превозните средства, които превозват товарите, да са собственост на предприятието или да са купени от него на изплащане или да са взети под наем, ако в последния случай отговарят на условията на Директива 84/647/ЕИО на Съвета от 19 декември 1984 г. за използването на наети без шофьори превозни средства за автомобилен превоз на товари [1].

   Тази разпоредба не се прилага при използването на заместващо превозно средство по време на кратка авария на превозното средство, което се използва обикновено;

   д) превозът е само допълнение към основната дейност на предприятието.

5. Превоз на медицински продукти, уреди, оборудване и други артикули за оказване на спешна медицинска помощ, най-вече при природни бедствия.

---

[1] ОВ L 335, 22.12.1984 г., стр. 72.“